

Elämän tarkoitus

Niin kauan kun ihmisen ei ole enää tarvinnut uhrata kaikkea aikaansa työnteon alttarilla, hän on pohtinut syntyjä syviä. Toimettomat kädet ovat alltiita pahalaisen töille mutta samoin on aivojen laita. Jos aikaa on liikaa, oudot ajatukset valtaavat päänupin.

Elämän tarkoitusta on pohdittu monien saunailtojen pikkutunneilla. Mitä mieltä on ihmiselon kiivaassa lennossa, joka melko nopeasti päättyy mullan alle? Hyvin vähän jää merkkejä yksittäisen ihmisen elämästä tämän kuoleman jälkeen. Luke-mattomat virkamiehet, lääkärit, palomiehet, sairaanhoitajat ja siivoojat katoavat tyystin historian lehdistä. Heidän jokapäiväinen panoksensa elämän pyörittämisessä vaipuu unhoon parissa vuosikymmenessä. Arkkitehtien nimiä muistellaan niin kauan kuin rakennukset ovat pystyssä, mutta sitä ei tiedetä, kuka oli nostokurjen ohjaamossa.

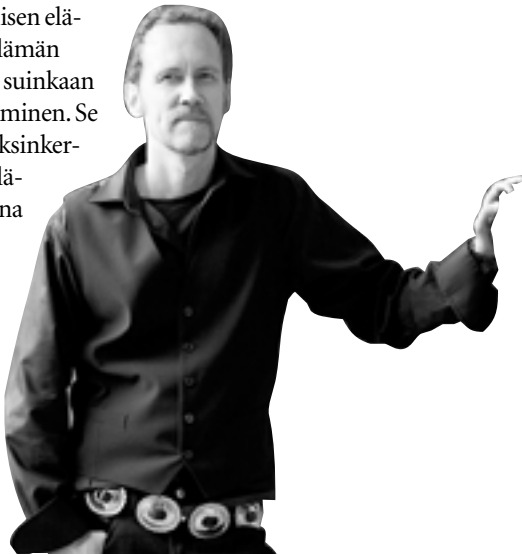
Jos eri uskontokuntien valttikortti tuonpuoleisesta osoittautuukin Mustaksi Pekaksi, tilanne mutkistuu huomattavasti. Ne säästöt, joita oli tarkoitus nostaa vasta taivaassa, jäävät saamatta. Helvetiä vastaan otetut vekselit sen sijaan tuottavat sievoisen voiton. Elämä oli ja meni sellaisenaan. Jos teki parhaimmat vuotensa vastenmielistä palkkatyötä, hinta tuntuu turhan kovalta. Olisiko pelkkä leipä ilman voita ja kinkkua ollut sittenkin maukkaampi, jos sillä hinnalla olisi saanut nauttia siitä, mitä olisi halunnut tehdä.

Elämän kulkuun vaikuttaa opitut tavat ja traditiot, hyvässä ja pahassa. Kun katsoo kulutustavarahelvetiä, joka laajenee marketeista kirpputorien kautta kaatopaikoille saakka, voi ihmetellä, mihin sitä kaikkea tarvitaan. Ravinnon, suojaosan asuinpaikan ja lämpimien vaatteiden rinnalle olemme rakentaneet tuhat muuta välttämättömyyttä, joiden hankkimiseen ja ylläpitoon uhrataan ikä ja terveys.

On varmaan luonnon luoma paradoksi, että kun tekniikan avulla meillä olisi mahdollisuus nauttia lisääntyneestä vapaaajasta, alammekin tappaa sitä. Harrastuksista saattaa kasvaa päivätöyön kaltainen taakka, joka virkistämisen sijaan näännyttää ihmisen.

Hedonismi on kaiketi nykysanakirjoissa pahe. Sitähän se tietysti onkin, mutta niin on D-vitamiinikin, jos sitä ahmi liikaa. Ehkä meidän olisi terveellistä pysähtyä joskus pohtimaan sitä, mistä itse pitää, mikä omassa elämässä on mukavaa. Mieluummin ennen sitä hetkeä, kun piipa-auto noutaa uupuneen sairaalabakteerien kalvettavaksi.

Jatkuva muiden, yhteiskunnan tai yhteisön, asettamien velvollisuuksien täyttämisen tappaa ihmisen elämänilon. Elämän tarkoitus ei suinkaan ole suorittaminen. Se on paljon yksinkertaisempi. Elämä on kapina kuolemaa vastaan.

koskinen